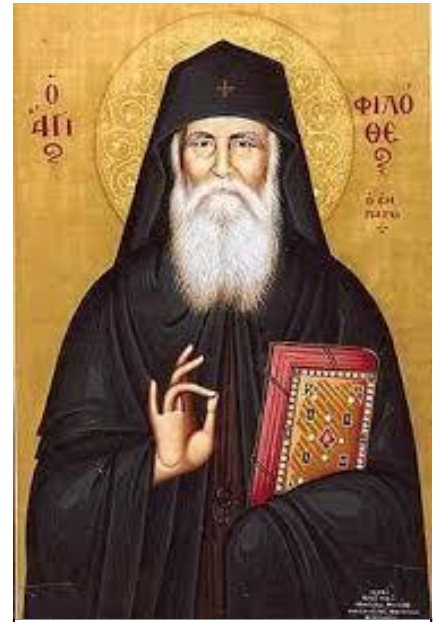

Fapte minunate din viața Fericitului Filotei Zervakos (1884-† 8 mai 1980)

❖ În calitatea sa de Părinte care cunoștea inima a mii de oameni, Cuviosul s-a hotărât să scrie Președintelui Greciei, pentru a-i atrage atenția asupra direcției pe care o lua Grecia.

"Dar, puteam să scriu scrisoarea, și asta era un lucru. Altul era cum să fac să i-o dau președintelui. Cum să i-o transmit? Și, mai apoi, o va citi? De ce, ar ști cine sunt?...". Dar, harul Duhului Sfânt l-a convins, în adâncul sufletului său să scrie această scrisoare. Și a sfârșit prin a face acest lucru. Odată scrisoarea scrisă, a citit-o și a zis: "Dar, cine sunt eu pentru ca această scrisoare să ajungă la un astfel de om?". În acele zile însă, o monahie stătea la mănăstire. Și ea a venit la Părintele Filotei și i-a spus: "Gheronda, jos o doamnă vă așteaptă. Este soția Președintelui Republicii; ea este însoțită de fiul ei. Vor să vă vadă". Astfel el i-a primit și le-a înmănat scrisoarea. Iar Președintele a citit-o. Iată cum Domnul a rezolvat problema transmiterii scrisorii. Iar Președintele a luat foarte în serios sfatul pe care i l-a propus Părintele, și aceasta i-a permis să ia decizii corecte. În insula Paros, toată lumea îl iubea pe Părintele Filotei. Toată lumea vedea în el un adevărat sfânt.

Sf. Filotei Zervakos
(1884-†1980), icoană

❖ Cu vreo zece ani înainte să-l întâlnească pe Stareț, intemperiiile care s-au abătut asupra insulei Paros la sfârșitul lui octombrie erau de așa natură încât vapoarele nu puteau să iasă în mare. Nici unul dintre ele nu a părăsit portul. Părintele Filotei nu a putut părăsi insula pentru a ajunge la Pireu, și de acolo la Salonic, pentru a-și îndeplini promisiunea lui, și a-și împlini dorința de a participa la sărbătoarea Sfântului Dimitrie în biserica sa. Prin urmare, el a rămas la mănăstire, foarte întristat. După ce a slujit Vecernia în cathiconul mănăstirii, Părintele Filotei s-a retras în celula sa, îndurerat și mult mâhnit. S-a așezat pe scaun și a început să se roage: "Sfinte Dimitrie! Din păcate, nu pot să-mi îndeplinesc promisiunea. Te rog, iartă-mă și amintește-ți de mine".

Și, dintr-o dată, și-a dat seama că se găsea, cu corpul său în forma obișnuită, în biserica Sfântului Dimitrie; el a fost instantaneu transportat în mod inexplicabil din Paros la Salonic. I-a salutat pe toți cei care erau deja acolo, fără să le explice ce i s-a întâmplat.

Toți știau că el vine în fiecare an, și nimeni nu a fost surprins să-l vadă cu ei acolo. A participat la Vecernie, a petrecut

noaptea în Salonic și, dimineața următoare, a participat la Liturghie.

Când slujbele s-au terminat, Părintele Filotei a revenit la Paros.

La mănăstire, călugării erau foarte neliniștiți, deoarece ușa celulei sale era închisă cu cheia, din interior, și au crezut că a murit.

Îmi amintesc că, în timpul discuției noastre, l-am întrebat: "Părinte Filotei, cum v-ați întors?". Mi-am imaginat că a părăsit Salonicul în același mod cum a ajuns acolo. El a răspuns: "Am luat vaporul. Pentru a ajunge acolo, Sf. Dimitrie m-a luat prin aer, dar, ca să mă întorc, a trebuit să mă descurc".

Părinții de la mănăstire erau atât de preocupați de faptul că ușa era închisă din interior că au spart-o, ca să intre, dar nu l-au găsit pe Stareț în interior.

În acest caz, harul dăruit Starețului s-a manifestat cu o forță deosebită. Dar se întâmplă așa cu toți Sfinții Stareți. Harul Duhului Sfânt se manifestă în mai multe feluri, în funcție de nevoile mădularelor Bisericii și în funcție de percepția și înțelegerea pe care o au despre Dumnezeu.

(Mitropolitul Athanasie de Limassol,
"Inima deschisă a Bisericii")